

Auväärselt

LOJJAALNE

ANDREA MASI

2011. aastal sai Masist esimene itaallane, kellele omistati RBS6 Nationsi parima mängija tiitel. 2012. aastast kuulub ta London Wasps'i ridadesse. Ja mis veel – tema teebki ragbist stiilse spordiala.

Gentleman. Miks just ragbi?

Andrea Masi. Mu kodulinn l'Aquila on tõeline ragbi-paradiis ja kõik mu sõbrad mängisid seda. 13aastaselt ei suutnud ma ära oodata, millal ma lõpuks päris platsile saan. Paar aastat hiljem olin ma oma sõpradest füüsiliselt üle ja ühinesin oma esimese meeskonnaga. See ei olnud küll väga kerge, arvestades, et teised olid minust oma paarkümmend aastat vanemad ja kogenumad. Meeskonnaga liikudes jäi lapsepõlve muretus küll selja taha.

G. Kes on Su suurimad õpetajad?

A.M. Mulle tundub, et sport tervikuna on mulle väga palju õpetanud. Aga inimesena tooksin esile oma esimese treeneri Mike Breweri, kelle käe all ma 15aastaselt Aquilas mängisin ja kes tegi mulle selgeks ragbi põhitõed. Ta oli väga range, igale veale järgnes karistus, aga ta viis meie meeskonna 1999–2000 hooajal A1 seeria finaali, kus me küll kaotasime meeskonnale Rugby Rome, ja tänu kellele kvalifitseerusime ka 2000–2001 hooaja Heineken Cupile.

G. Kelle Sa sportlastest esile tooksid?

A.M. Itaalia ragbilegendid Paolo Vaccari. Ta mängis Milanos ja Calvisanos ning sai Itaalia rahvusmeeskonnaga 1997. aastal Euroopa meistriks.

**ITAALIA
RAGBI**
kauni ja suure
südamega koletis

G. Kuidas üldse sai ragbi Itaalias nii populaarseks?

A.M. Ma arvan, et Six Nationsiga ühinemine 2000. aastal tõstis kõvasti selle ala populaarsust. Tegu

on siiski ragbimaailma kõige prestiižsema turneega. Ja kui näiteks jalgpalli puhul on õhus pidevad pinged ja ka tribüünidel kohtab vastasseisu, siis ragbimängu juures kuulub õiglus ja mängu ilu ka vaatajate päevakavva. Kõigil on lõbus, nii platsil kui ka publiku seas.

G. Tegu on siis leebemat sorti spordialaga?

A.M. Ragbi on raske, aga... lojjaalne, aupaklik. Konflikte ei jää õhku.

G. Mida Itaalia koondises mängimine Sulle õpetas?

A.M. Ma olin noorena väga kinnine, aga pere ja sõpradega distantsilt ühenduses olemine muutis mind veidi avatumaks. Maailma nägin ka, see mängis kindlasti oma rolli.

G. Kuidas Sa London Wasps'ideni jõudsid?

A.M. Kõigepealt veetsin viis aastat Prantsusmaal – kolm Biarritzis ja kaks Pariisis. Seejärel naasin aastaks Itaaliasse ja sealt edasi Inglismaale 2012. aastal.

G. Six Nations: Prantsusmaa, Šotimaa, Inglismaa, Iirimaa, Wales ja Itaalia. Kuidas läheb?

A.M. Üle-eelmisel aastal tulime kolmandaks, võites Prantsusmaad ja Iirimaa. Tegu on suurepärase tulemusega.